

ומי ש्रואזה לדעת את צורפי המשמות הקדושים, שידע את אוטן האותיות הרשומות בכל כתר וכתרא, ואיז ידע ויתקם בכל. והרי קקנו אוטם בכל אוטן האותיות שרשומות וידועות בכל כתר וכתר מהספר העליון של שלמה. וכף עלה בידינו, והחברים חקקו אוטם, (ולחברים גלויאו אותם) ויפה הוא. שהרי כל פתר וכתר מלאה לחברו את אותותו, כמו שבארנו, ולפעמים שלא אריך אלא באותיות אוטם שרשומים בו. וכןם ידועים לחברים, והרי פארנו אוטם.

אשרי האדיקים בעולם הנה ובעולם הבא, שהקדוש ברוך הוא רוזה בכבודם ומגלה להם טודות עליונות של שמם הקדוש, שלא גלה לעליונים קדושים, ועל זה יכול משה להתעטר בין קדושים, וכךם לא יכולו להתקרב אליו, כאש יוולדת וגחליל אש. שאם לא כך, מי היה לו למשה לעמוד בינהם? אלא אשרי חלקו של משה, שהרי כשהתחילה לדבר עמו הקדוש ברוך הוא, רצה לדעת את שמם הקדוש (שמיינו הקדושים), נספר ונגלה, בכל אחד ואחד בראשו, ואיז נפרק וידע יותר מכל בני העולם.

בא ראה, בשעה שעלה משה לתוכן ענן הנכבד, נכנס לבין קדושים. פגע בו מלאך אחד בשלחהות אש, בעינים לוחות, וכנפיו שורופות. רצה לשאף אותו להונכו. ושם אותו מלאך נבריאל (גוריאל) (גורהיל). אז הזכיר משה שם קדוש אחד שהיה תקוק עם שטים עשרה אותיות, והזעוז והתרגש, עד שעלה משה בינהם, וכן לכל אחד ואחד. אשרי חלקו, והרי בראני את הדרבים.

ומאן דבאי למנדע ערופי שמהן קדישין, לינדע אינון אתוון דרישמין בכל בתרא ובכתרא, וכדין לינדע ויתקיים בכל. וזה גליפנא לוון, בכל אינון אתוון דרישמין וידיען בכל בתרא ובכתרא, מספרא עלאה דשלמה. והכי סליק בידן, וחבריא גליפין לוון, (ס"א ולהביה נלוין) ושפיר הוא, דהא כל בתרא ובכתרא אויזיף לחבריה אתווי, כמה דאוקימנא, ולזמנין דלא אצטראיך אלא, באתווי אינון דרישמין ביה. ובכליו ידיען לגבי חבריא וזה אוקימנא לוון.

ובאין אינון צדיקיה בעלמא דין ובעלמא דאת, דקודשא בריך הוא בביירותו, ומגלי להו רזין עלאין דשמייה קדישא, דלא גלי לעלאין קדישין, ועל דא יכילד משה, לאתעטרא בגין קדישין, וכלדיו לא יכלי למקרב בהדייה, כנורא יקידטא, וגומרה דasha. דאי לאו ה כי, מאן הויה ליה למשה, למייקם בינייה. אלא זפאה חולקא דמשה, דהא כד שاري למללא עמיה קדשא בריך הוא, בעא למנדע שמייה קדישא (ס"א שמי קדיש), סתים וגלייא, בכל חד וחד פרקא חז, וכדין אדפק וידע יתир מכל בגין עלאמא.

הא חז, בשעתא דסליק משה גו עננא יקירה, עאל בגין קדישין. פגע בה חד מלאכא בשלחובי נורא, בעינין מלחתון, וגדפיו מזקן, בעא לשאפא ליה בגויה. וההוא מלאכא גבריאל (ס"א נוראיל) (ס"א גורהיל) שמייה, כדין אדבר משה חד שמא קדישא. דהוה גליף בתריסר אתוון, ואזדעצע ואתרגש, עד דסליק משה בינייה. וכן לכל חד וחד, זפאה חולקיה וזה אוקימנא ملي.